

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 11. juni 2018 i sag nr. BS SKSæ-2619/2017:

mod

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører gyldighed af ægtepagt tinglyst den 15. januar 2015.

Sagsøgerens påstand er, at sagsøgte ^H ~~er~~ tilpligtes at anerkende, at ægtepagt tinglyst den 14. januar 2015 er ugyldig og derfor skal tilsidesættes med den konsekvens, at parterne har fælleseje, subsidiært at sagsøger skal tilkendes et beløb på 1.000.000 kr., subsidiært et lavere beløb fastsat efter rettens skøn.

Sagsøgtes påstand er principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået af sagsøger.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Parterne blev gift den 14. januar 2006 efter forudgående samliv. Parterne er ikke enige om, hvornår de flyttede sammen, men fra ca. 2002 havde ^M folkeregisteradresse samme sted som ^H. Ved bevilling af 29. september 2015 blev de skilt. Der foreligger ingen oplysninger om, hvornår Statsforvaltningen har modtaget anmodning om skilsmisse, hvorfor ophørsdag for eventuelt formuefællesskab ikke er fastlagt.

Der blev ikke oprettet ægtepagt i forbindelse med ægteskabets indgåelse, men den 14. januar 2015 er der tinglyst en ægtepagt. Ifølge Personbogens tinglysnings svar er ægtepagten underskrevet af ^H den 14. januar 2015 kl. 22:36 og af ^M den 14. januar 2015 kl. 22:41.

Af ægtepagten fremgår i § 1, at alt, hvad parterne hver især ejer på tidspunk-

tet for ægtepagten samt alt hvad de hver især erhverver under ægteskabet, skal tilhøre den pågældende som skilsmissesæreje.

Det hedder videre, at følgende aktiver dog ved separation eller skilsmisse skal deles således, at sommerhus beliggende [redacted] skal være [redacted] skilsmissesæreje, uanset at de hver ejer halvdel, at sommerhuset [redacted] skal være [redacted] skilsmissesæreje og at andelslejligheden [redacted], skal være [redacted] skilsmissesæreje.

I ægtepagten er endvidere bestemmelser om indtægter, hvorledes der skal forholdes ved død m.v..

[redacted] H [redacted] ejede en andelslejlighed på [redacted], som hun solgte og for provenuet købte ca. 2002 andelslejligheden på [redacted] som senere ca. 2006 blev byttet med stuelejligheden samme sted. Andelskroneværdien er pr. 2014 regnskabet 1.313.822 kr. for denne andelslejlighed.

[redacted] H [redacted] købte i 1993 et sommerhus beliggende [redacted], og parterne købte i lige sameje sommerhuset [redacted] i 2007. Parterne er enige om, at begge huse kan ansættes til værdi af 1.000.000 kr.

[redacted] M [redacted] købte ejendommen [redacted] på tvangsauktion den 30. juni 2015 for 500.000, tinglyst købesum er på 567.000 kr. Lån optaget med 417.000 kr.. Den offentlige værdi er 1.200.000 kr. Parterne er ikke enige om værdien.

Parternes aktiver i øvrigt pr. skilsmissetidspunktet er indbo uden større salgsværdi. [redacted] M [redacted] har indeståender på ca. 275.000 kr., og bil, knallerter og campingvogn alt til skønsmæssig værdi under 100.000 kr. Parterne er dog ikke helt enige i værdiansættelsen. [redacted] H [redacted] har indeståender på ca. 1.146.000 kr.

Der er ikke foretaget vurderinger af aktiverne.

Ud fra de registrerede forhold, det vil sige, at [redacted] tilhører begge parter i lige sameje, kan værdien af [redacted] M [redacted] aktiver ud fra hans værdiangivelse opgøres til netto ca. 600.000 kr., og ud fra [redacted] H [redacted] opgørelse til ca. 1.375.000 kr.

Med samme udgangspunkt om [redacted] og med andelskroneværdien for andelslejligheden kan værdien af [redacted] H [redacted] aktiver ud fra hendes værdiangivelse opgøres til netto ca. 3.600.000 kr. og ud fra [redacted] M [redacted] opgørelse en smule større, idet mangler ikke fratrækkes andelskroneværdien..

H har efter det fremkomne tilkendegivet, at det er hendes opfattelse, at sommerhuset skal tilgå M fuldt ud i anledning af skilsmissen, således som dette er udtrykt i ægtepagten og i bilag H. Hendes andel af skal overdrages til M i anledning af skilsmissen. Dette betyder en forskydning i nettoformuerne således af M vil have aktiver på 1.100.000 kr./1.875.000 kr. og H vil have aktiver på ca. 3.100.000 kr.

Sagsøger har fri proces til sagen.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaringer af parterne M og H og af vidnerne H. Forklaringerne er gengivet i retsbogen, hvortil i det hele henvisn.

Parternes synspunkter

Sagsøger har til støtte for den principale påstand gjort gældende:

- at sagsøger aldrig har drøftet indholdet af ægtepagten med sagsøgte
- at sagsøger aldrig har været indforstået med en ægtepagt med det indhold
- at sagsøger aldrig har medvirket til udarbejdelsen af ægtepagten
- at sagsøger aldrig har underskrevet ægtepagten fysisk eller digitalt, eller på anden måde accepteret indholdet i ægtepagten
- at betingelserne i Retsvirkningslovens § 37 dermed ikke er opfyldt
- at ægtepagten allerede som følge heraf er ugyldig
- at parternes formue er oparbejdet gennem deres samliv og ægteskab
- at ægtepagten medfører en betydelig forskydning af parternes formue til fordel for sagsøgte
- at sagsøgte på tidspunktet for ægtepagts underskrift var sagsøger utro med en anden
- at sagsøgte dermed må have været bekendt med ægtepagts forestående aktualitet
- at sagsøgte ca. 2 måneder efter ægtepagts underskrift valgte at afslutte ægteskabet
- at det alene var sagsøgte der havde kontakt med det firma, der stod for udarbejdelse og tinglysning af ægtepagten
- at sagsøgte var bekendt med sagsøgers nem-id og koder
- at det derudover har formodningen mod sig, at sagsøger skulle acceptere en ægtepagt med det nævnte indhold, henset til at begge parter har bidraget ligeligt til opbygningen af værdier i ægteskabet med både arbejdskraft og lønindkomst
- at sagsøgte ikke har påvist sandsynlige grunde til, at sagsøger skulle indgå en

aftale med det omhandlede indhold

- at ægtepagten også som følge heraf er ugyldig, og skal tilsidesættes i medfør af aftalelovens § 36
- at konsekvensen af at ægtepagten er ugyldig er, at den skal tilsidesættes hvorefter der er formuefællesskab i ægteskabet

Til støtte for den subsidiære påstand har sagsøger gjort gældende:

- at sagsøger ved ægteskabets afslutning har en bodel på ca. 729.000 kr., mens sagsøgte ved ægteskabets afslutning har en bodel på ca. 3.660.000 kr., hvilket medfører en forskel mellem bodelene på ca. 2.931.000 kr.
- at der således gennem det 26 år lange samliv og senere ægteskab er opstået en betydelig forskel i parternes bodel til fordel for sagsøgte
- at parternes formue er oparbejdet gennem deres samliv og ægteskab
- at sagsøger i meget høj grad har været med til at opbygge sagsøgtes nuværende formue, både ved indbetalinger til en fælleskonto, som er anvendt til betaling på sagsøgtes ejendomme, og ved istandsættelsesarbejde på sagsøgtes ejendomme
- at særejet først er opstået efter 9 års ægteskab, og 26 års samliv, og få måneder før parterne ophævede samlivet
- at sagsøger som følge heraf er stillet urimeligt ringe ved ægteskabets afslutning
- at sagsøger derfor er berettiget til et kompensationsbeløb for dette i medfør af ægtefælleskiftelovens § 67, da han væsentligt har været med til at forhøje sagsøgtes særeje
- at beløbet passende kan ansættes til 1.000.00 kr.

Sagsøgte har gjort gældende

- at sagsøger har underskrevet ægtepagten med sin Nem ID og ved underskriften var fuldt ud bekendt med og indforstået med indholdet af ægtepagten, idet den forinden var blevet drøftet af parterne, bl.a. mens parterne havde et vennepar på besøg samme aften, som ægtepagten blev underskrevet, og
- at ægtepagten dermed er gyldig,
- at sagsøgte ikke havde kopi af sagsøgers Nem ID og ikke kendte koden,
- at sagsøgte ikke har underskrevet ægtepagten på vegne af sagsøger med sagsøgers Nem ID, og at bevisbyrden for sagsøgers anbringende herom påhviler sagsøger,
- at det har formodningen imod sig, at sagsøger som oplyst blev bekendt med indholdet af ægtepagten i maj 2015 for derefter fortsat at se sagsøgte uden at bringe emnet op, ligesom sagsøger underskrev skilsmissebegæringen i september 2015 stadig uden at bringe emnet op,
- at parterne aldrig har haft fælles økonomi i deres samliv eller ægteskab, samt at sagsøgte allerede i stort omfang havde erhvervet sine aktiver allerede inden samlivet / ægteskabet og at ægtepagten således var en formali-

sering af den måde parterne allerede havde indrettet sine formueforhold på, i forbindelse med, at de besluttede at flytte fra hinanden men forblive gift, og

- at der således ikke er grundlag for at tilsidesætte ægtepagten i medfør af aftalelovens § 36,
- at gyldighedsbetingelsen i retsvirkningslovens § 37 er opfyldt, idet ægtepagten er tinglyst som dokumenteret ved bilag 8. Det fastholdes, at det er sagsøger der med sin Nem ID har signeret ægtepagten og tinglysningen.
- at sagsøgte ikke har været sagsøger utro,
- at der ikke er grundlag for, at sagsøgte skal yde særejekompensation til sagsøger efter ægtefælleskiftelovens § 67
 - dels fordi sagsøger ikke stilles urimeligt ringe efter skilsmissen, uanset om sagsøgers ellers sagsøgtes opgørelse af parternes særejer lægges til grund, og
 - dels fordi de øvrige omstændigheder ikke taler for det. Det bestrides, at sagsøgtes særeje er oparbejdet gennem parternes ægteskab, og at sagsøger har været med til at opbygge sagsøgtes særeje. Bevisbyrden herfor påhviler sagsøger. Derimod er hele sagsøgers særeje oparbejdet under samlivet / ægteskabet.

Der henvises til retspraksis, herunder bl.a. TFA 2017.215, TFA 2010.98, TFA 1999.233, TFA 1999.23 og TFA 2010.64, hvor retten tillige afviste, at ægtepagten var ugyldig.

Til støtte for den subsidiære påstand er det gjort gældende:

- at hvis retten mod forventning finder, at der er grundlag for at tilkende sagsøger særejekompensation, skal beløbet fastsættes til et væsentligt lavere beløb end påstået af sagsøger. Der henvises til retspraksis, herunder bl.a. TFA 2004.288 og TFA 2003.415, hvor der blev tilkendt 50.000 kr. samt TFA 2005.314, hvor K efter 12 års ægteskab blev tilkendt 1.000.000 kr., men hvor der også var helt særlige omstændigheder, idet M havde en særejeformue på 42 mio. kr., og K havde lagt en betydelig arbejdsindsats i M's virksomhed.

Rettens begrundelse og afgørelse

En ægtepagt skal underskrives af parterne selv, og ifølge Personbogen og tinglysningsloven ved anmeldelsen må det lægges til grund, at denne betingelse er opfyldt efter dagældende retsvirkningslovs §§ 35 og 37. Retten finder ikke, at sagsøger har bevist, at han ikke selv men sagsøgte anvendte hans NemID og underskrev ægtepagten den 14. januar 2015 om aftenen på hans vegne.

Retten finder derfor det må lægges til grund, at ægtepagten er gyldig oprettet.

Det var alene sagsøgte, der havde kontakten til det advokatkontor, der udfærdigede ægtepagten, men retten finder, at det er godt gjort, at sagsøger var

bekendt med at ægtepagten forelå. Dette understøttes af vidnerne [redacted] og [redacted] forklaringer om deres besøg hos parterne den 14. januar 2015, hvor ægtepagten blev diskuteret. Sagsøger må derfor også anses for at have været bekendt med indholdet. Det er på den anden side ikke godtgjort af sagsøger, at der forelå utroskab fra sagsøgtes side, at der var en krise i ægteskabet over julen 2014, og at sagsøgte på dette tidspunkt derfor mente, at ægtepagten ville blive aktuel snarest.

Efter parternes forklaringer blev ægtepagtens indhold, eksistens og konsekvenser ikke drøftet nærmere af dem i tiden efter, hverken i forbindelse med at sagsøger i april 2015 flyttede i campingvogn eller i tiden derefter. Sagsøger fandt ikke anledning til at tage spørgsmålet op. Parterne har forklaret, at der var tale om en pause, og at de begge regnede med/håbede på at samlivet blev genoptaget.

I ægtepagten skal hver ægtefælles egne aktiver være skilsmissesæreje, og der sker der ingen forskydning af parternes aktiver fra den enes bodel til den andens særeje, bortset fra tilkendegivelsen om, at sagsøgtes andel af ejendommen [redacted] skal tilfalde sagsøger ved skilsmisse. En bestemmelse som sagsøgte har fastholdt skal effektueres og som er i sagsøgers favør.

Herefter finder retten ikke, at aftalen i ægtepagten er urimelig eller på anden måde skal tilsidesættes, hverken helt eller delvist, i medfør af aftalelovens § 36. Retten lægger herved vægt på, at der ikke er godtgjort nogen tidsmæssig eller anden sammenhæng med oprettelsen og skilsmissen.

Efter oplysningerne og forklaringerne finder retten, at det kan lægges til grund, at sagsøger i hvert fald fra ca. midt i 1990'erne til ca. 2002/2003 havde dårlig økonomi, idet han gik konkurs og blev omfattet af en gældssanering og derfor næppe har haft økonomiske midler til at købe eller bidrage til anskaffelse af andelslejlighed på [redacted] og formentlig heller ikke sommerhuset på [redacted]. Disse aktiver må derfor være anskaffet af sagsøgte alene. Sagsøger har endvidere været sygemeldt og haft perioder med mindre indtægt, mens sagsøgte hele tiden været i arbejde.

Det er ubestridt, at parterne begge har arbejdet med istandsættelse af lejligheder og sommerhuse, og begge har muligvis begge bidraget i et eller andet omfang økonomisk hertil. Retten finder ikke, at det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at den ene har udført mere arbejde end den anden, eller at det kun er sagsøgte, der har finansieret istandsættelserne.

Der er forskel på størrelsen af parterne særeje, og selvom der ikke foreligger dokumentation herfor, kan det ikke afvises, at der er sket en vis værdiforøgelse af sagsøgtes særeje i form af andelslejlighed og sommerhuset [redacted] også på grund af sagsøgers arbejde. Der er dog tale om fælles arbejder, som også gør sig gældende for sommerhuset [redacted].

Efter dagældende ægtefælleskiftelovs § 67 kan der ydes en ægtefælle et beløb for at sikre, at denne ikke stilles urimeligt ringe i økonomisk henseende ved separation eller skilsmisse. Sagsøger ejer fast ejendom og midler på konti og er medejer til sommerhuset . Dertil kommer, at sagsøgte har tilkendegivet, at hendes halvdel vil blive overdraget ham.

Efter samlet bedømmelse og med sagsøgtes tilkendegivelse vedrørende finder retten ikke, at der skal tildeles sagsøger et beløb derudover, idet sagsøger ikke skønnes at blive stillet urimeligt ringe.

Med hensyn til sagens omkostninger lægger retten vægt på sagens omfang, karakter og resultat samt bevisførelsen. Retten finder, at der passende kan tillægges sagsøgte et beløb på 85.000 kr. med tillæg af moms.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, H frifindes for de af sagsøger nedlagte påstande. M

I sagsomkostninger betaler statskassen til sagsøgte H i alt 106.250 kr. incl. moms.

Birgitte Warring

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 11. juni 2018.

Christina Shek, kontorfuldmægtig